

Midrash Class 7/6 - Pinchas/Eliyahu and the Quiet, Slight Voice

Numbers 25	במדבר פרק כה
1 While Israel was staying at Shittim, the people began to have sexual relations with the women of Moab. 2 These invited the people to the sacrifices of their gods, and the people ate and bowed down to their gods. 3 Thus Israel yoked itself to the Baal of Peor, and the Lord's anger was kindled against Israel. 4 The Lord said to Moses, "Take all the chiefs of the people, and impale them in the sun before the Lord, in order that the fierce anger of the Lord may turn away from Israel." 5 And Moses said to the judges of Israel, "Each of you shall kill any of your people who have yoked themselves to the Baal of Peor." 6 Just then one of the Israelites came and brought a Midianite woman into his family, in the sight of Moses and in the sight of the whole congregation of the Israelites, while they were weeping at the entrance of the tent of meeting. 7 When Phinehas son of Eleazar, son of Aaron the priest, saw it, he got up and left the congregation. Taking a spear in his hand, 8 he went after the Israelite man into the tent, and pierced the two of them, the Israelite and the woman, through the belly. So the plague was stopped among the people of Israel. 9 Nevertheless those that died by the plague were twenty-four thousand. 10 The Lord spoke to Moses, saying: 11 "Phinehas son of Eleazar, son of Aaron the priest, has turned back my wrath from the Israelites by manifesting such zeal among them on my behalf that in my jealousy I did not consume the Israelites. 12 Therefore say, 'I hereby grant him my covenant of peace. 13 It shall be for him and for his descendants after him a covenant of perpetual priesthood, because he was zealous for his God, and made atonement for the Israelites. (Trans. NRSV)	{א} וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחֲלֵל הָעָם לְזָנוֹת אֶל בָּנוֹת מוֹאָב: {ב} וַתִּקְרְאֵן לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכְלֵם הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן: {ג} וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחַר אֵף ה' בְּיִשְׂרָאֵל: {ד} וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לִפְנֵי ה' נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף ה' מִיִּשְׂרָאֵל: {ה} וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל שְׁפָטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר: {ו} וְהָיָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אַחִיו אֶת הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עַדְתֹּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָכִים פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: {ז} וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ: {ח} וַיָּבֹא אַחֵר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּבֵה וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה אֶל קְבֻצָּתָהּ וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {ט} וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה וָעֶשְׂרִים אָלֶף: {י} וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: {יא} פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הָשִׁיב אֶת חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְנָאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כָלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְנָאָתִי: {יב} לָכֵן אֹמַר הַנְּנִי נִתֵּן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלָם: {יג} וְהָיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנָּה עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לֵאלֹהִיו וַיַּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

I Kings 19	מלכים א פרק יט
1 Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and how he had killed all the prophets with the sword. 2 Then Jezebel sent a messenger to Elijah, saying, "So may the gods do to me, and more also, if I do not make your life like the life of one of them by this time tomorrow." 3 Then he was afraid; he got up and fled for his life, and came to Beer-sheba, which belongs to Judah; he left his servant there... 7 The angel of the Lord came a second time, touched him, and said, "Get up and eat, otherwise the journey will be too much for you." 8 He got up, and ate and drank; then he went in the strength of that food forty days and forty nights to Horeb the mount of God. 9 At that place he came to a cave, and spent the night there. Then the word of the Lord came to him, saying, "What are you doing here, Elijah?" 10 He answered, "I have been very zealous for the Lord, the God of hosts; for the Israelites have forsaken your covenant, thrown down your altars, and killed your prophets with the sword. I alone am left, and they are seeking my life, to take it away." 11 He said, "Go out and stand on the mountain before the Lord, for the Lord is about to pass by." Now there was a great wind, so strong that it was splitting mountains and breaking rocks in pieces before the Lord, but the Lord was not in the wind; and after the wind an earthquake, but the Lord was not in the earthquake; 12 and after the earthquake a fire, but the Lord was not in the fire; and after the fire a sound of sheer silence. 13 When Elijah heard it, he wrapped his face in his mantle and went out and stood at the entrance of the cave. Then there came a voice to him that said, "What are you doing here, Elijah?" 14 He answered, "I have been very zealous for the Lord, the God of hosts; for the Israelites have forsaken your covenant, thrown down your altars, and killed your prophets with the sword. I alone am left, and they are seeking my life, to take it away. (Trans. NRSV)	{א} וַיַּגֵּד אַחָאָב לְאִיזָבֵל אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר הָרַג אֵת כָּל הַנְּבִיאִים בַּחֶרֶב: {ב} וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מַלְאָךְ אֶל אֱלֹהֵיוּ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן כִּי כַעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ כְּנֹפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם: {ג} וַיֵּרָא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל נִפְשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיֵּנַח אֶת נַעְרוֹ שָׁם: {ז} וַיֵּשֶׁב מַלְאָךְ ה' שְׁנִית וַיִּגַע בּוֹ וַיֹּאמֶר קוּם אֲכַל כִּי רַב מִמָּךְ הַדֶּרֶךְ: {ח} וַיִּקָּם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכַח הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הָר הָאֱלֹהִים חֶרֶב: {ט} וַיָּבֹא שָׁם אֶל הַמַּעְרָה וַיֵּלֶן שָׁם וַהֲנֵה דִבַּר ה' אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵיוּ: {י} וַיֹּאמֶר קָנָא קִנְאָתִי לַה' אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֵת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֶתְּרָאֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: {יא} וַיֹּאמֶר צֵא וַעֲמַדְתָּ בְּהָר לִפְנֵי ה' וַהֲנֵה ה' עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחִזָּק מִפָּרָק הָרִים וּמִשִּׁבְר סִלְעִים לִפְנֵי ה' לֹא בְרוּחַ ה' וְאַחַר הָרוּחַ רֶעַשׁ לֹא בְרֶעַשׁ ה': {יב} וְאַחַר הָרֶעַשׁ אֵשׁ לֹא בָּאֵשׁ ה' וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דִּמְמָה דְּקָה: {יג} וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלֹהֵיוּ וַיִּלֵּט פָּנָיו בְּאֲדָרְתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה וַהֲנֵה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵיוּ: {יד} וַיֹּאמֶר קָנָא קִנְאָתִי לַה' אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֵת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֶתְּרָאֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:

Shemot Rabbah 29:9	שמות רבה כט ט
R' Abahu said in the name of R' Yohanan: When the Holy Blessed One gave the Torah, no bird cried, no wing fluttered, no ox lowed, the wheel-angels didn't fly, and the fiery-angels didn't say, "Holy Holy Holy." The sea didn't move and no creature spoke. The world was still and silent and then the Voice emerged, "I am HaShem your God." And so it says: God spoke these words to your assemblies, a great voice with no continuation. R' Shimon ben Lakish said: What does no continuation mean? When a person calls to their friend, their voice has an echo (<i>bat kol</i>), but the voice that emerged from the Holy Blessed One did not have an echo. And if you are surprised by this, behold Eliyahu, when he came to the Carmel, gathered together all of the priests and said to them "Call out in a great voice because he is a god." What did the Holy Blessed One do? He silenced the entire world and made the upper and lower realms still and the world was a void, as if nothing in the world had been created, as it says "[there was] no voice, no response, and no heeding" for if [anything] would speak, they would say "Baal has answered us!" So how much more so when the Holy Blessed One spoke on Mt. Sinai, he made the whole world still. So that every creature would know that there is no one aside for Him. As it says, I am HaShem your God.	א"ר אבהו בשם ר' יוחנן: כשנתן הקב"ה את התורה, ציפור לא צוות, עוף לא פרח, שור לא געה, אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו: קדוש קדוש, הים לא נזדעזע, הבריות לא דברו, אלא העולם שותק ומחריש ויצא הקול: "אנכי ה' אלהיך". וכן הוא אומר: "את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם קול גדול ולא יסף" (דברים ה:ט). אמר ר' שמעון בן לקיש: מהו ולא יסף? אלא כשאדם קורא לחבירו יש לקולו בת קול. והקול שהיה יוצא מפי הקב"ה לא היה לקולו בת קול. ואם תמה אתה על זו, הרי אליהו כשבא לכרמל פָּנָס כל הכוֹמְרִים ואמר להם: "קראו בקול גדול כי אלהים הוא" (מלכים א יח כז). מה עשה הקב"ה? הִדְמִים כל העולם והשתיק העליונים והתחתונים, והיה העולם תוהו ובוהו, כאילו לא היה בריה בעולם, שנאמר: "אין קול ואין עונה ואין קשב" (שם כט). שאם ידבר, הם אומרים: הבעל עננו! על אחת כמה וכמה כשדיבר הקב"ה על הר סיני, השתיק כל העולם, כדי שידעו הבריות שאין חוץ ממנו, ואמר: "אנכי ה' אלהיך".

Berachot 58a	ברכות דף נח עמוד א
Rav Sheshet was blind. Once they were going to greet the king and Rav Sheshet went with them. They found one heretic who said [to Rav Sheshet], "The vessels which are intact go to the river, where do the broken vessels go?" [Rav Sheshet] said to him, "Come and see that I know more than you." The first group [of soldiers] passed and	רב ששת היה עיוור. היו הולכים הכל לקבל פני המלך וקם והלך איתם רב ששת. מצאו מין אחד, אמר לו: הכדים השלמים הולכים לנהר, לאן הולכים הכדים השבורים? אמר לו: בוא וראה שאני יודע יותר ממך. עבר הגדוד

when the noise was heard, that heretic said, “The king has arrived.” Rav Sheshet said, “The king has not arrived.” The second group passed and when the noise was heard, that heretic said, “The king has arrived.” Rav Sheshet said, “The king has not arrived.” The third group passed and when they were all silent, Rav Sheshet said to him, “Now the king has certainly arrived.” The heretic said to him, “How do you know?” He said to him, “The kingdom of the earth is like the kingdom of heaven. As it says, Go and stand on the mountain before God and God will pass with a great and mighty wind which will dismantle mountains and shatter rocks before God. And after the wind will be a great sound, but God is not in the sound. And after the sound will be a fire, but God is not in the fire, but after the fire will be a quiet and slight voice.” When the king came, Rav Sheshet opened and made a blessing [upon seeing] him. That heretic said to him, “You are blessing on someone that you cannot see?!”	הראשון, וכאשר נשמע הרעש אמר אותו המין: בא המלך. אמר רב ששת: לא בא המלך. עבר הגדוד השני, וכאשר נשמע הרעש אמר אותו המין: עכשיו בא המלך. אמר רב ששת: לא בא המלך. עבר הגדוד השלישי וכאשר השתתקו כולם, אמר לו רב ששת: עכשיו בוודאי בא המלך. אמר לו אותו המין: מנין לך? אמר לו: מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא; דכתיב: "צא ועמדת בהר לפני ה' והנה ה' עובר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבב סלעים לפני ה' לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה'. ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה". כי אתא מלכא, פתח רב ששת ובירך עליו. אמר לו אותו המין: למי שאתה לא רואה אתה מברך?!
--	---

July 9 /17 Tammuz

תענית פרק ד: משנה ו	Mishnah Ta'anit 4:6
חמשה דברים ארעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז וחמשה בתשעה באב. <u>בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות, ובטל התמיד, והבקעה העיר, ושרף אפסטמוס את התורה, והעמיד צלם בהיכל.</u>	Five things happened to our ancestors on the 17th of Tammuz and five on Tisha b'Av. <u>On the 17th of Tammuz the tablets were broken, the Tamid-sacrifice was cancelled, the city was breached, Apostomos burned the Torah, and an idol was placed in the Temple.</u>

Exodus 32	שמות לב
19 As soon as he came near the camp and saw the calf and the dancing, Moses' anger burned hot, and he threw the tablets from his hands and broke them at the foot of the mountain. 20 He took the calf that they had made, burned it with fire, ground it to powder, scattered it on the water, and made the Israelites drink it. 21 Moses said to Aaron, "What did this people do to you that you have brought so great a sin upon them?" ... 30 On the next day Moses said to the people, "You have sinned a great sin. But now I will go up to the Lord; perhaps I can make atonement for your sin." 31 So Moses returned to the Lord and said, "Alas, this people has sinned a great sin; they have made for themselves gods of gold. 32 But now, if you will only forgive their sin—but if not, blot me out of the book that you have written."	{ט} וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמִּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלֵל וַיַּחַר אַף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלֶךְ (מידו) מִיָּדָיו אֶת הַלְּחֹת וַיִּשְׁבֹּר אֹתָם תַּחַת הָהָר: {כ} וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזְרַק עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁקֵךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {כא} וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן מָה עָשִׂיתָ לָךְ הָעָם הַזֶּה כִּי הִבֵּאתָ עָלֶיךָ חֲטָאָה גְדֹלָה {ל} וַיְהִי מִמִּחֲרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל יְהוָה אוּלַי אֶכַּפֶּרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם: {לא} וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִי זָהָב:

Bavli Eruvin 53b	בבלי ערובין נד:
And R' Elazar said- What does it mean by writing "Engraved on the luchot?" Were the first luchot not broken, the Torah would not have been forgotten from Israel.	וא"ר אלעזר מאי דכתיב (שמות לב) חרות על הלוחות? אלמלי לא נשתברו לוחות הראשונות לא נשתכחה תורה מִיִּשְׂרָאֵל.

Bavli Brachot 8b	בבלי ברכות ח,א
Take care regarding an elder who has forgot his learning out of duress. For we say that the tablets and the broken tablets are placed in the ark.	והזהירו בזקן ששכח תלמודו מחמת אונסו- דאמרינן לוחות ושברי לוחות מונחת בארון

Bavli Menahot 99	בבלי מנחות צט
Because we upgrade in holiness and do not downgrade...And how do we know that we upgrade? R' Aha bar Yaakov said that the verse said-the firepans of these mortal sinners and they shall make them into flattened sheets as a cover to the altar. For they were brought before God and were sanctified and they will be a sign to Bnei Yisrael. At first they were accessories to the altar and now they are the body of the altar. <u>Which you broke and you will place them in the Aron.</u> <u>Rav Yosef taught- This comes to teach that a Torah scholar who has forgotten his learning as a consequence of his duress that we do not treat him disrespectfully.</u> Reish Lakish said- <u>Sometimes the nullification of the Torah is its foundation as it says, that you smashed. God said to Moshe, "Yasher Koach that you smashed."</u> And Reish Lakish said- <u>we do not publicly disparage scholar who has soured as it says, And you stumbled today, and the prophet stumbled with you at night- cover him like the night.</u> And Reish Lakish said- anyone who forgets one item of his learning violates a prohibition, as it says- But take care and watch yourselves closely, so as neither to forget the things... Could this mean even out of duress? The verse explains, lest they remove from your heart. The verse is speaking about one who removes them from his heart.	שמעלין בקודש ולא מורידין... ומגלן דמעלין אמר רבי אחא בר יעקב דאמר קרא (במדבר יז) את מחתות החטאים האלה בנפשותם ועשו אותם רקועי פחים ציפוי למזבח כי הקריבום לפני ה' ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל בתחילה תשמישי מזבח ועכשיו גופו של מזבח אשר שברת ושמתם בארון (דברים י) - תני רב יוסף- מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון מכאן לתלמיד חכם ששכח תלמודו מחמת אונסו שאין נוהגין בו מנהג בזיון אמר ריש לקיש פעמים שביטולה של תורה זהו יסודה דכתיב (שמות לד) אשר שברת. אמר לו הקב"ה למשה יישר כחך ששברת. ואמר ריש לקיש -תלמיד חכם שסרח אין מבזין אותו בפרהסיא שנאמר (הושע ד) וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה כסהו כלילה. ואמר ריש לקיש- כל המשכח דבר אחד מתלמודו עובר בלאו שנאמר' (דברים ד) השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים... יכול אפי' מחמת אונסו? ת"ל (דברים ד) ופן יסורו מלבבך במסירם מלבו הכתוב מדבר.

Bavli Yoma 86b	יומא דף פו,ב
----------------	--------------

The Rabbis taught- Sins that one has confessed on this Yom Kippur one should not confess on another Yom Kippur, but if he repeated them he does need to confess. And if he hasn't repeated them and nevertheless confesses, the verse says about him, **Like a dog that returns to his sick is a fool who does the same folly twice**. R' Eliezer ben Yaakov says- How much more so is he praised as it says, **I will know my iniquities and my sins are always in front of me**....And one needs to specify the sin, as it says: **Indeed this people has sinned a great sin and they have made for themselves a god of gold**- these are the words of R' Yehudah ben Bava. R' Akiva says, **Fortunate is the one who is borne of iniquity and covered of sin**. Rather what Moshe meant when he said **they have made for themselves a god of gold** is like R' Yannai's opinion. As R' Yannai said- Moshe said before God: Master of the Universe! The copious silver and gold that you gave Israel until they said “enough!” caused them to make a god of gold.

ת"ר עבירות שהתודה עליהן יוה"כ זה לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר ואם שנה בהן צריך להתודות יוה"כ אחר ואם לא שנה בהן וחזר והתודה עליהן עליו הכתוב אומר (משלי כו) **ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו**. רבי אליעזר בן יעקב אומר כ"ש שהוא משובח שנאמר (תהילים נא) **כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד** ... וצריך לפרוט את החטא שנאמר (שמות לב) **אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב** דברי ר' יהודה בן בבא. רבי עקיבא אומר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה אלא מהו שאמר משה ויעשו להם אלהי זהב כדר' ינאי דאמר ר' ינאי אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע כסף וזהב שהרבית להם לישראל עד שאמרו די גרם להם שיעשו אלהי זהב.